

Mèxic D.F., 23 de setembre del 1962

Estimats pares i Joan: acabem de rebre la carta datada a Bellaterra, el dia 20. Si la data és correcta, ha fet el viatge en tres dies, temps rècord.

Ens ha entusiasmat a tots la possibilitat de radicar a Sant Cugat; per a nosaltres, no és cap inconvenient el pis alt, ja que sempre, en els llocs on hem viscut, hem preferit els habitatges alts. Que sigui un àtic, amb vistes magnífiques, ens atreu molt. I crec que 400 pessetes de diferència no representen, en tot cas, més que unes hores extres de treball. De manera que si fós possible contractar el pis de 1.900 pessetes, creiem que el preferiríem. Per altra banda, la possibilitat d'amoblar-lo a crèdit, sigui pels magatzems Quillet o per "Muebles la Fábrica", és el que ens fa més il·lusió, puix que tenim ganes de poder dir que ja som al nostre país, a casa nostra i en una llar que ja sigui la definitiva. Jo tinc la il·lusió i la empenta necessària per a obrir-me pas i consolidar-me. Ens agradaria saber quantes habitacions tenen aquests pisos de Sant Cugat, i ~~si~~ si jo hi tindria lloc per a treballar. Creguin, pares, que viure en un poble a prop de Barcelona és el que més ens plauria, ja que després de viure durant tants anys en una ciutat com Mèxic (que depassa actualment els 4.000.000 d'habitants) estem una mica cansats de les grans concentracions urbanes. Per altra banda, el que em diuen de l'import dels abonaments diaris per al tren, ens sembla magnífic. I el temps del trajecte -30 minuts-, no és res: és el que fem nosaltres del lloc on vivim fins al centre de la ciutat i amb no pas massa comoditats de transports.

Vam enviar els certificats escolars de les nenes per si calia inscriure-les ara, ja que ens han dit que és difícil l'entrada a l'"Alliance Française". Potser el pare podria consultar al senyor Arnau sobre aquest punt i prendre les providències que calguin.

Hi ha Institut de 2on. ensenyament a Sant Cugat? Ho pregunto perquè suposo que el Raimon haurà de seguir el Batxillerat en un d'aquests centres escolars. No sé si han conservat el nom d'Instituts de 2on. ensenyament i, en cas contrari, la denominació que tenen actualment. Tot això ho dic perquè creiem necessari que els nens perdin el menys temps escolar possible i evitar que una ~~interrupció~~ interrupció massa llarga els endarrereixi.

Hem anat superant l'etapa de nervis i ara només ens queda una enorme il·lusió i moltes ganes de lluitar per a situar-nos de pressa. No pateixi, pare, per la meva actitud enfront de l'Angel; li recordaré el seu oferiment d'avançar-nos la totalitat dels passatges... Però si per qualsevol causa les

coses quedessin així, pensi que ja tinc separada la quantitat total i que el pròxim dimecres, dia 26, podré pagar -si Déu vol- a la Companyia Transatlàntica. Oportunament vaig lliurar-los 5.500 pesos que demanaven com a garantia de reservació i tinc a punt els 9.000 restants. No pateixin, doncs, per aquesta banda.

Ens hem de preparar i fer el cor fort, pares estimats, per les emocions que ens esperen. Ens sembla un somni i encara no ens en sabem avenir. Per la meva part és molt el que m'espera: reveure'ls a vostès, ~~parets~~ pares, i al Joan! Però la Rosa i els nens estan tan o més il·lusionats que jo i l'engrescament de tots nosaltres és apoteòsic. Ja falta tan poc, si Déu vol!

Deixo un espai per a la Rosa. Una abraçada ben forta del seu

Pere

Estimats pares: el Pere ha posat l'Aliança Francesa i em penso que n'heu dit Lycee Français. Els dos pesos em fan molta il·lusió però em en fa una mica més el de 1900 penets. Estem tots amb una eufòria indescriptible. Els que estan molt tristos són els meus germans però jo confio que ells no tardaran gaire a tornar a Catalunya si Déu vol. Pare, crec que vostè té l'adreça d'una amiga a qui jo estimo enormement, i que el va anar a veure a vostè un dia en el seu despatx, es diu Teresa Climeric de Torrida. Si la poguessin tenir al corrent de la nostra arribada ^{es li agradaria molt. Els abraço més fort que mai} Rosa